

אמרות טהורות

מב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פנימי

שופטים

תשפ"ג • גליון ע"א

הוקדש ע"י
הרב אברהם שמשון פדר שליט"א

הרב אברהם שמשון פדר שליט"א

לכבוד שמחת הולדת נכדתו תחי'

בת לבנו הר"ר מרדכי פדר הי"ו

ויה"ר שיזכה לרוות נחת דקדושה מכל יוצ"ח, ולזכות ולראות בשמחתם,
בבריות גופא ונהורא מעליא, מתוך הרחבת הדעת וכל מילי דמיטב

הרב משה מנחם העכט שליט"א

לרגל שמחת הבר מצוה לבנו הבה"ח חיים ניי"ו

ויה"ר שיזכה לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח

ר' משה סבן הי"ו

לכבוד יומא דהילולא

כ"ק מרן אדמו"ר מקראקס זצוק"ל

גלב"ע ג' אלול תשפ"א

בשיתוף:

לחיזוק קנין אישי בתורה

a038009090@gmail.com • 03-800-9090

לתרומות והנצחות ולקבלת הגליון במייל: biz1441441@gmail.com

יו"ל ע"י

מכון בארות יצחק זוטשקא

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לשמיעת שיעורי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, ועדכונים מחצר הקודש,

מערכת זוטשקא: 072-3181866

פרשת שופטים

ליל שבת קודש תשפ"ב

והרה"ק הרבי ר' בונים מפרשיסחא זי"ע
אמר דאות יו"ד שונה מכל
האותיות, שרק בקטנותו נקרא יו"ד אבל אם
ימשך לאורך או לרוחב יאבד צורת יו"ד,
דיסוד היהודי היא מידת השפלות, וזהו
שכתוב (דברים ז' ז') "כי אתם המעט מכל
העמים" ואז"ל (חולין פ"ט.) ש"ממעטין
עצמכם" ולזה נבחר עם ישראל לעם סגולתו.

והרה"ק רבי פנחס מקוריץ זי"ע הי' מופלג
במדת האמת והשפלות, והרה"ק
הבעל התניא זי"ע אמר שמורו ורבו במידת
השפלות הי' הרה"ק רבי פנחס מקוריץ.

והנה באמרי פנחס לחודש אלול כתוב שרבי
שמעיריל ז"ל סיפר מרבי נחמן זי"ע
[ולא ידע איזה רבי נחמן אם רבי נחמן
קאסיווער או רבי נחמן האראדענקער], שהי'
מתפלל בכל יום ויום באלול תפילות עם
כוונות, עד ששלח אליו הבעש"ט זי"ע
שיפסיק כי האדם צריך להכין לעצמו כלי
מלחמה על ראש השנה, ואף על פי שאין
יודעים אם יתפלל באותן כוונות כי לד'
המלחמה, מכל מקום האדם צריך להכין
לעצמו כלי מלחמה כי אין סומכין על הנס,
עכ"ד, וצ"ב אמאי אין תפלות עם כוונות
נחשבות להכנה טובה לקראת ראש השנה.

ויתכן הכונה עפ"י המסופר מהבעש"ט
זי"ע, שפעם אחת סילק את הפתקא
עם הכוונות שהכין לעצמו הבעל תוקע רבי
וואלף קיצעס זי"ע, ורבי וואלף שלא מצא

"תמים תהי' עם ד' אלוקיך", ידוע
דבספה"ק מצאו בכל ענייני
הפרשיות שקורין בחודש אלול רמזים ומוסר
השכל כהכנה לראש השנה הבעל"ט, ויש לנו
להתבונן בפסוק זה שהוא יסוד חיי היהודי,
ובודאי יש בו הכנה רבה לקראת ר"ה.

הנה כ"ק אאזמור זי"ע דיבר בקדשו
ד"תמים תהי'" היינו ע"י מידת
שפלות רוח, דרז"ל אמרו (מגילה כ"ט.) "האי
מאן דיהיר בעל מום הוא" נמצא שהעניו
והשפל רוח הוא תמים בלי מום, וידוע מ"ש
אא"ז הרה"ק מראפשיץ זי"ע ד"אין דבר
שלם יותר מלב נשבר", וזהו "תמים תהי'"
במידת הענוה ושפלות רוח ואז "תהי' עם ד'
אלוקיך", כי על הגאון אומר השי"ת (סוטה
ה'). "אין אני והוא יכולין לדור בעולם", אבל
עם השפל רוח רוצה השי"ת לשכון וכדכתיב
(ישעיהו נ"ז ט"ו) "מרום וקדוש אשכון ואת
דכא ושפל רוח וגו'".

והרה"ק רבי פנחס מקוריץ זי"ע הי' נוהג
להתענות ביום י' אלול, ולבסוף
נתברר שהוא יום פטירתו, אבל הוא זי"ע הי'
מבאר, שכל ענינו של חודש אלול להיות
יהודי [מער צו זיין א יו"ד], ועל כן הוא
מתענה ביו"ד אלול. וא"כ יש לנו להתבונן
מהו היסוד של היהודי שעליו נקרא בשם
יו"ד, ומזה נבין מה הוא יסוד ושורש עבודת
חודש אלול.

ונעשה כברי' חדש כמו גרגיר הזרע שרק כשנרקב אז הוא מתחדש.

ויתכן בדרך אפשר שזהו ששלח הבעש"ט לרבי נחמן שיפסיק להתפלל בחודש אלול עם הכוונות, כי צריך להכין כלי מלחמה לראש השנה, ומי יודע אם יוכל אז להתפלל עם אותן כוונות להמתיק הדינים כי אולי יהא נצרך לגרזן לשבור המנעול שהוא לב נשבר, ועל כן עדיף לעסוק בחודש אלול בשבירת הלב שהוא כלי זיין בטוח יותר למלחמה מאשר הכוונות עפ"י סוד.

וזהו שמלמדינו הכתוב "תמים תהי' עם ד' אלוקיך", "ואתה לא כן נתן לך ה'א, נביא מקרבך מאחריך כמוני יקים לך ד' אלוקיך וגו', ככל אשר שאלת מעם ד' אלוקיך בחורב ביום הקהל וגו'", וכתב באוה"ח הקדוש שכונת הכתוב לומר שאם היו ישראל רוצים היו יכולים להיות כל עם ד' נביאים אלא שפחדו מצער הנסבב מהנבואה, לזה יקים להם ה' נביא והצריך לנבואה אליו יבוא ויגידנו. ולהנ"ל י"ל דהפחד מצער הנסבב מהנבואה היינו כי מי שהוא "חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו", וחששו שע"י הנבואה יאבדו מידת התמימות שלא לחקור אחר העתידות וכו' כי לא כל אחד מסוגל להשיג השגות ונבואה ולהחזיק עצמו כשוטה, ולזה בחרו שיהי' נביא אחד והם יתחברו אליו ויקבלו השפעתו.

ועד"ז לענין הכוונות עפ"י סוד, (ש)אלו שעדיין לא השיגו המדריגה הגבוהה של לדעת הכוונות והסודות ועכ"ז לא להיות ידען וחכם בעיניו, עדיף שיתפללו בכוונה פשוטה ובשברון לב, ויכונו על דעת אותם צדיקים היודעים והמכוונים כראוי. וכן בספה"ק ישמח משה (פ' חקת) כתב דמ"ש

הכוונות תקע בלי הכוונות בשברון לב גדול, ואמר לו הבעש"ט כי הכוונות הם כמו מפתח לפתיחת השערים אולם כשהמנעול מלא חלודה אין עצה לזה אלא לשבור הדלת עם גרזן, ולב נשבר הרי הוא כגרזן שיכול לפרוץ כל השערים, עכ"ד.

ובספה"ק בני יששכר (מאמרי חודש תשרי מאמר ב' אות כ"א) כתב לבאר דברי הכתוב (משלי כ"ו י"ב) "ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו" עפ"י מה שאמר הרה"ק רבי פנחס מקוריץ זי"ע, דכשהאדם חכם בעיניו הוא מעורר דינים רח"ל ומאידך אם הוא שוטה בעיניו עי"ז נמתקין הדינים מעליו, וזהו שאמר התנא (עדויות ה' ר') "מוטב לי להקרא שוטה כל ימי וכו'" ושוטה בגמט' ש"ך, [והוסיף הבני יששכר שבלשון בני אדם שוטה נקרא "נער" והוא ג"כ בגמט' ש"ך], כי ישנן ש"ך דינים כי ה' פעמים דין בגמט' ש"ך והוא נגד הה' גבורות, וכשמחזיק עצמו לשוטה ולנער מתבטלים הדינים מעליו. וכתב שם עוד דיש ל"ב נתיבות החכמה כנגד ל"ב פעמים "אלוקים" דמעשה בראשית וכנגד זה יש לאדם ל"ב שיניים, וכשעושים לאדם דבר שאינו לפי כבודו דרכו לפתוח פיו בהברת א, והוא מפריד בין ל"ב שיניים ונעשה עי"ז המתקת הדינים, אבל מי שהוא חכם בעיניו הוא בחינת דינים סוד ל"ב נתיבות החכמה.

וכתב שם עוד דבראש השנה ויוה"כ נעשים ישראל ברי' חדשה שנאמר (תהילים ק"ב י"ט) "ועם נברא יהלל י-ה", והטעם כי בראש השנה כמה "דכיף איניש דעתיה טפי מעלי" (ר"ה כ"ו:): וכשנעשה 'אין' אין הדינים שורין עליו, ואז נתחדש

עדים וגו'”, וזהו “עדות ד’ נאמנה מחכימת פתי”, שמק”ו מעדות נודע לנו שגם הפתי שאין לו השגות יוכל להחכים ע”י שיהי’ נטפל לעושי מצוה, עכ”ד המתוקים.

ולהנ”ל י”ל דלא רק שהפתי יש לו תקוה, אלא שמי שאינו רוצה להיות חכם בעיניו ומעדיף להיות פתי ולהיות נטפל לצדיקים המכוונים כהוגן בלב נשבר ובלא שום יוהרא הוא החכם האמיתי, וכמו שאמר עקביא בן מהללאל במסכת עדויות מוטב שאהי’ שוטה כל ימי. ואולי לכן נכתב ענין זה שאמר עקביא בן מהללאל מוטב שאהי’ שוטה וכו’ במסכת עדויות, כדי לרמז שענין נטפל לדבר מצוה ילפינן מעדות, ושורש העניין להיות נטפל ולא עיקר בא מסיבת מוטב שאהי’ שוטה, וכמ”ש הבני יששכר הנ”ל.

ועוד כתב בערוגת הבושם, דמעלת הנטפל לעושי מצוה דנחשב כעושי מצוה אפשר ללמוד ממ”ש (דברים ד’ כ”ח) “ועבדתם שם אלוהים אחרים מעשי ידי אדם”, וארז”ל (עיי’ רש”י שם) דמכיון שנעשו עבדים לעובדי ע”ז הרי הם כאילו עובדי ע”ז רח”ל, והנה (פסחים כ”ב:) “רבי עקיבא דרש (דברים ו’ י”ג) “את ד’ אלוקיך תירא” לרבות תלמידי חכמים”, כי הנדבק לתלמידי חכמים וירא מהם נחשב כאילו ירא את השי”ת, וזה שרמז הכתוב “ובקשתם מש”ם את ד’ אלוקיך ומצאת וגו’” שמשם דייקא תמצא את החידוש הנדרש ב”את ד’ אלוקיך תירא” לרבות תלמידי חכמים”, כי מאחר והנטפל לעובדי ע”ז נחשב כעובד עבודה זרה הנטפל לתלמידי חכמים על אחת כמה וכמה, שמכיון שירא את הדבקים לשכינה הרי הוא כירא את השי”ת, עכדפח”ח.

רש”י (במדבר י”ט ב’) שכל הפרות שנעשו היו ע”ש פרה שעשה משה רבינו במדבר, היינו לפי שרק הוא ידע סוד פרה אדומה ולכן עשו כולם על דעתו של משה רבינו ע”ה. ובספה”ק ייטב לב (פרשת חוקת) כתב דה”ה בכל התורה כולה שלאו כל מוחא סביל לכיין הכוונות הפנימיות בכל מצוה ומצוה, ועל כן יש לעשותה על דעתו וכוונתו של משה רבינו ע”ה, ודוגמא לזה הוא מה שתיקן החיד”א מסירת ‘מודעה’ בערב ראש השנה שכל עשיית המצוות שלנו הוא ע”ד הקדמונים רשב”י והאריז”ל וכו’, ועי’ אגרא דכלה (פרשת חוקת) שכתב כבר יסוד הדבר.

ויתכן שמה שיסד החיד”א לומר מסירת מודעה זו בערב ראש השנה אע”פ שבפשטות הוא מסירת מודעה בתחלת השנה על כל השנה כולה, אכן להמבואר לעיל יתכן שכדי להמתיק הדינים רצו למסור מודעה שאין אתנו יודע עד מה, וכל מעשה המצוות שלנו הוא ע”ד הצדיקים האמיתיים היודעים והמכוונים בכל הכוונות הראויות לכיין.

ובספה”ק ערוגת הבושם כתב ברמז הכתוב (תהילים י”ט ח’) “עדות ד’ נאמנה מחכימת פתי”, דהנה בש”ס (מכות ה’:) יליף רבי עקיבא מקרא (דברים י”ז ו’) ד”עפ”י שנים עדים או שלשה עדים” לא בא השלישי להקל אלא להחמיר עליו, ולעשות דין נטפל לעובדי עבירה כעובדי עבירה ועל אחת כמה וכמה שישלם שכר לנטפל לעושי מצוה כעושי מצוה, והנה מי שאין לו השגות לכיין בכוונות המצוות אין לו להפטר מזה, כי יש לו עצה לכיין על דעת הצדיקים ולהיות נטפל לעושי מצוה ויקבל שכר כעושי מצוה, ודבר זה ילפינן מ”מ מקרא ד”עפ”י שנים

וי"ל בדרך אפשר דמכיון שרבי עקיבא הי' בן גרים הי' הוא דייקא יכול למצוא את הלימוד מן הנטפל לעובדי עבודה זרה, והוא זה שמצא את האבידה שהי' גנוזה שם, וכמ"ש (דברים ד' כ"ט) "ובקשתם מש"ם את ד' אלוֹקִיךָ", משא"כ שמעון העמסוני לא הי' יכול למצוא זאת.

ויתכן נמי שלכן מצאנו (מכות כ"ד.) שכשראו חכמינו ז"ל קול המונה של רומי וחורבן בית אלוֹקִינו התחילו בוכין ואילו רבי עקיבא הי' משחק, כי למד ק"ו אם לעוברי רצונו כך לעושי רצונו על אחת כמה וכמה ואם נתקיימה הנבואה לרעה בודאי תתקיים הנבואה לטובה, ואמרו לו חבריו "עקיבא ניחמתנו עקיבא ניחמתנו". כי רבי עקיבא דייקא שיצא מזרעו של עשיו הי' לו הכח ללמוד ק"ו מן הרע אל הטוב כמו שלמד ק"ו מנטפל לעושי עבירה לנטפל לעושי מצוה, וכמו שרמז בספה"ק אור לשמים (פרשת לך שרבי עקיבא הי' דורש על כל קוץ וקוץ תילי תילים של הלכות, שהכונה שמכל קוץ ומכאוב בעבודת השי"ת שהי' לו מכח שהי' בן גרים וצריך לזכך מדותיו, הי' דורש תילי

תילים של חידושים בעבודת השי"ת, ולכן הי' יפה כוחו יותר משאר חכמי ישראל ללמוד קל וחומר מעניינים רעים וקשים לענייני הטובה ולענייני המצוות.

וידוע מ"ש בזה"ק דחודש אלול הי' מחדשי עשיו אלא שיעקב אבינו ע"ה הצליח לחטפו ממנו, ולכן חודש אלול מסוגל ביותר לגזול את החנית מידי המצרי ובכלל זה ללמוד קל וחומר מנטפל לעושי עבירה לנטפל לעושי מצוה, ולכן אנו לומדים בחודש זה פסוק "תמים תהי' עם ד' אלוֹקִיךָ" הבא ללמדנו להיות נטפל לעושי מצוה החכמים האמיתיים ולא להיות חכם בעיני עצמו, וגם הכתוב עצמו כותב זאת בתוך הפרשה של מעוננים וקוסמים, שאם אומות העולם נטפלים אל קוסמים ומנחשים על אחת כמה וכמה שעלינו להיות נטפלים לנביאי אמת.

ובזה שלא נהי' חכמים בעינינו ונתבטל אל חכמי האמת, נזכה להמתקת הדינים משורשן ולהכתב בספרן של צדיקים בתוך כל ישראל ולגאולה שלימה במהרה בימינו אמן.

סעודה ג' תשפ"ב

ולא המתרצה בתשובה, כי כאשר ישראל חוזרים בתשובה נתגלה הדבר שהשי"ת רוצה בדבר התשובה, וכמו שרצה שיקיימו את התורה ולא יחטאו כן רצה בזה ולכן נהפכים העוונות לזכיות, ולא עוד אלא דלאחר שעשה תשובה מאהבה אתגלי מילתא למפרע שגם בשעת החטא לא עבר

"ואני תפלתי לך ד' עת רצון וגו'" (תהילים ס"ט י"ד) ימי חודש אלול נקראים ימי רצון, והטעם מפני שאותם ארבעים יום שעלה משה לקבל לוחות שניות ימי רצון היו. ויתכן לומר עוד טעם עפ"ד הרה"ק הרבי ר' בונים מפרשיסחא זי"ע דאומרים בתפילת שמונה עשרה "הרוצה בתשובה"

על רצונו עכדה"ק, ומכיון שבחודש אלול חוזרים ישראל בתשובה ממילא נעשה מזה עת רצון כיון שהשי"ת רוצה בתשובה.

ואמר הכתוב "תכין לך הדרך ושילשת את גבול ארצך וגו' והי' לנוס שמה כל רוצח", וכתב בספה"ק ערוגת הבושם שהוא רמז על חודש אלול שהוא בבחי' עיר מקלט, וכמו שרמז האריז"ל עה"פ (שמות כ"א י"ג) והאלוקים "אינה ל'ידו ו'שמתי ל'ך מקום" ר"ת אלול, והוא ע"ד שכתב בבינה לעיתים ברמז הכתוב "ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני ד'", דמי שח'ו הולך שובב בדרכי לבו נחשב כרוצח רח"ל לגבי נפשו כי רשעים בחייהם קרויים מתים, וע"י שאתה תעשה הטוב והישר בזה "תבער בדם הנקי מקרבך" שלא תהי' נחשב רוצח כלפי עצמך.

והנה איתא בשם האריז"ל ד"הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה" (ישעיהו מ"ג ט"ז) קאי על חודש אלול, ומבואר בסידור האריז"ל ד"ימין" במילואו דהיינו יו"ד מ"ם יו"ד נו"ן בגימט' "דרך" עה"כ, והרמז בזה דמי שעושה תשובה בחודש אלול שהם ימי רצון ואינו ממתין עד תשרי שאז כל אחד מתעורר מאימת הדין, אז זוכה להתקרב ע"י ימין ד' הפשוטה לקבל שבים שימין במילואו בגמט' דרך הרומז לחודש אלול, וזהו שאמר הכתוב "תכין לך הדרך" לשוב בתשובה בחודש אלול שנקרא "דרך", ועי"ז "ושילשת את גבול ארצך" ע"ד שכתב הטור (ריש הלכות ראש השנה) בשם המדרש דקודם ר"ה יצאו הגדולים לפייס את המלך ומוותר להם שליש, עכ"ד הקדושים.

וי"ל הטעם ד"הנותן בים דרך" רומז לחודש אלול, דהנה כתב בחידושי הרי"ם (פ'

ואתחנן) דההורג נפש בשגגה אינו מוצא לעצמו מקום וכמ"ש (במדבר ל"ה ל"ג) "ולארץ לא יכופר וגו'", אך השי"ת נותן לו מקום וכמ"ש (שמות כ"א י"ג) "ושמתי לך מקום", וכמו כן מי שחטא ואבד מקומו יוכל למצוא מקום מקלט בתורה, אך זה רק כשיודע שאין לו מעצמו מקום אז התורה קולטתו ע"ש. ועד"ז הוא חודש אלול שהשב בתשובה צריך להרגיש עצמו כאילו הוא בתוך הים שאין לו שום מקום מחמת קלקולי עוונותיו, ואז השי"ת נותן לו בתוך הים דרך לבוא לעיר מקלט שהוא חודש אלול. וכמו שאמר הרה"ק הרבי ר' בונים מפרשיסחא זי"ע (הובא בספר חשבה לטובה), שתשובה היא מלשון (הושע ה' ט"ו) "אלכה אשובה אל מקומי", כי הלוא כאן אין מקומי כלל וצריך אני לחזור אל מקומי ואז מתגלה אליו השי"ת בימי רצון אלו בימין חסדו וחודש אלול נעשה לו עיר מקלט.

והנה הר"ת של חודש אלול היוצא מא"נה ל'ידו ו'שמתי ל'ך, המשך הפסוק - "מקום" אינו נכלל בתוך הר"ת. כי רק מי שיודע שאיבד את מקומו הוא מקבל את המקום והמקלט של חודש אלול, ומאידך הר"ת של "אינה ל'ידו" נכלל ברמז של חודש אלול אע"פ שהוא רמז על המכשול הנורא שנעשה על ידו שהרג נפש בשגגה, אכן ע"י תשובה מאהבה של חודש אלול נתגלה למפרע שהכל זכויות ונחשב לו כאילו השי"ת הוא פעל זאת על ידו, ולכן הוא נכלל ברמז של חודש אלול.

והרה"ק הרבי ר' בונים זי"ע אמר שאם הבעל תשובה הי' רואה האיך שבהרהור תשובה עומדת נשמתו באותה דרגה של צדיקים גמורים, הי' שמח שמחה

הסמוי מעין אדם. ומאמר זה שמע הרה"ק ר' רפאל מבערשיד זי"ע מספר יהודי שהי' רגיל אצל הרה"ק רבי פנחס מקוריץ זי"ע, וכששמע זאת רבי רפאל נתלהב ואמר "דיבור חשוב זה הי' אצלך, הרי גם בתוך קברי לא אשכח דיבור זה".

ואנו בשבוע הרביעי של שבוע דנחמתא שהוא נגד מידת "נצח" ומשה רעיא מהימנא ע"ה הוא בחי' מרכבה למידת הנצח, וכתב בספה"ק פרי צדיק שהשפעות לדביקות בתורה באופן נצחי יורדות דרך מידת הנצח, ולזה קורין בהפטרה "אנוכי אנוכי הוא מנחמכם" רמז לעשרת הדברות שנכללות בדיבור אנוכי ד' אלוקיך, וכפל "אנוכי" פעמיים רמז לתורה שבכתב ולתורה שבעל פה, שהתורה הקדושה היא נחמתינו בגלות הן בגלות הכללית והן בגלות הפרטית, כי מי שחטא ח"ו אע"פ שישנן חטאים שאין מתכפרים בזבח ומנחה, אבל בתורה מתכפרין (ראש השנה י"ח.).

ואמר הכתוב "ואנוכי ד' אלוקיך רוגע הים ויהמו גליו ד' צבאות שמו", פירוש שאע"פ שמי שחטא צריך להרגיש כאילו נפל לים, מכל מקום ע"י שמתחבר ללימוד התורה אז "אנוכי ד' אלוקיך", היינו קדושת התורה גורמת לרגיעת מי הים, ואע"פ שגליו הומים מכל צד. כי התורה נותנת כח ועוז להתגבר על היצר. ואמר הכתוב (ישעי' נא, טז) "ואשים דברי בפיך ובצל ידי כיסיתך לנטוע שמים וליסוד ארץ", פירוש דע"י לימוד התורה שהוא דבר ד' אע"פ שהי' כמחוסר מקום בתוך הים מחמת חטאיו ופשעיו, מכל מקום השי"ת לוקחו בצל ידיו לכסותו ולהצילו מיד גואל הדם כבתוך עיר מקלט, דע"י לימוד התורה נוטע שמים חדשים

גדולה איך שיצא מחושך לאור גדול, אבל אין מראין זאת לאדם כדי שלא תתבטל הבחירה, אבל עלינו להאמין בזה ולמהר לשוב בתשובה ולבטוח ברחמיו המרובים.

והנה בדרך רמז למדנו מהבינה לעיתים "כי אתה תבער הדם הנקי מקרבך וגו'" קאי על מה שנחשב החוטא כרוצח רח"ל על נפשו, אכן בזמן של חשבון הנפש צריך להתבונן שאם נמצא ח"ו חלל ולא נודע מי גרם לפטירתו, ובפרט כשנפטר צדיק מנהיג עדה קדושה מישראל [ה"ה כ"ק אדמו"ר מזוועהיל זצ"ל] באופן המזעזע כל לב, ובפרט כשקרה כן בחודש אלול, צריכים הקרובים אל החלל למדוד בנפשם אם לא ידיהם שפכו את הדם הזה, ולבקש "כפר לעמך ישראל אשר פדית ד' ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל" כי מיתת צדיקים מכפרת אלא שצריך וידוי וסמיכה.

והעיקר הוא חרטה על העבר וקבלה מכאן ולהבא, "ואתה תבער הדם הנקי מקרבך" ע"י "כי תעשה הישר בעיני ד'", כי ע"י שנחזור לדרך הטוב והישר לא נצטרך לכפרת מיתת צדיקים ולא ע"י יסורים הדומים לזה רק ימינו במילואו תקרבנו.

ועיקר התשובה היא בקבלה בלב בינו לבין קונו, וכמו שאמר הרה"ק רבי פנחס מקוריץ זי"ע על מה שאמר השי"ת "הראית כי נכנע אחאב מלפני" (מלכים א' כ"א כ"ט), ואז"ל (ירושלמי סנהדרין פ"י ה"ב) שהי' רגיל לאכול בד' שעות ובמקום זאת אכל בה' שעות, ופירש דזה מוכח מתיבת "מלפני" דהיינו שעשה דבר שלא ידע שום אדם למה הוא עושה כן כי איחור של סעודה בשעה אחת אינו ניכר לבני אדם, ולכן נתקבלה תשובתו כי למעלה אין חשוב אלא דבר

ומיסד ארץ חדשה וממילא נעשה לו מקום להקלט בה מחמת המציק אשר כונן להשחית ח"ו.

וכאשר אנו מתקרבים למועד מוצאי שנת השביעית שמסוגל להיפקד בדבר ישועה ורחמים בגאולה השלימה, עלינו להתחזק בתורה כי משה רבינו אינו חפץ לגאול עם בטלנים מן התורה כמ"ש באוה"ח הק' (שמות כ"ז כ'), וכתוב (בראשית א' ב') "ורוח אלוקים מרחפת על פני המים" זה רוחו של משיח ואין מים אלא תורה, שרוחו של משיח תלויה ומרחפת לראות כיצד נדבק עצמינו אל התוה"ק כדי שנהי' ראויים לגאולה.

ובספה"ק פרי צדיק כתב דמ"ש "הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה" מים רומז לתורה דאין מים אלא תורה, ומים עזים היינו שבנוסף לתורה מצורף לזה יראת שמים שנרמזת במידת הגבורה, שזהו הנתיב והדרך בחודש אלול למצוא עיר מקלט למי שנפל לים רח"ל ואינו מוצא שום מקום לנפשו, כי התורה הנלמדת מתוך יראת שמים מגינה עליו ומצילתו מכל רע. והרה"ק ר"פ מקוריץ זי"ע אמר שבמוצאי שביעית יש לכוין שהשי"ת שמקיים את כל התורה יקיים בנו מצות שמיטה וכמ"ש (דברים ט"ו ג') "ואשר יהי' לך את אחיך תשמט ידיך", וכאשר נצא נקיים מכל החובות תהי' עת רצון לפקדנו בשנת גאולה וישועה, במהרה בימינו אמן.

אמרים יקרים

דברי הספד על כ"ק מרן אדמו"ר מקראקאס זצוק"ל

עומדים אנו לפני מיטתו של דודי הגדול זי"ע, קשה סילוקן של צדיקין יותר משריפת בית אלוקינו, כאשר צדיק נשגב שהיה משכן לשכינה הק' בהאי עלמא מסתלק, ה"ה כחורבן ביהמ"ק. דודי הגדול זצוק"ל במשך שנים רבות היה בבחינה זאת שהשכינה הק' שרתה עליו, והשרה את השכינה סביביו. בכל השנים הללו שהיה מסובל בייסורים ובמשך כל השנים למרות שהיה נסתר עד מאד, מ"מ ככל שניסה להסתיר תהלוכות קודשו מעיני הבריות, נענתה רוח הקודש ומצווחת ואומרת לסובביו של נעליך מעל רגליך כי המקום שאתה עומד עליו אדמת קודש היא.

הזכירו כאן קודם שזקה"ק הנחל יצחק היה מזיל דמעות כאשר התבונן בתפילתו הזכה. ואספר עוד מה שראו עיני, פעם אחת הייתי בחדרו כאשר דודי נכנס אליו, ויהי אך יצוא יצא נענה זקה"ק ואמר לי בקול נשנק כאשר דמעות זולגות מעיניו "כשאני מתבונן על בני מאיר איך שהוא עובר את השי"ת בערליכקייט ותמימות כזו, ועל סדר היום המופלא שלו חוק ולא יעבור, הוא לומד ח"י פרקי משניות כל יום אחר התפילה, וחוק לישראל" וכו', **כאן נשבר קולו ואמר "און וואו האלט איך אויף די נועלט"**.

את כיבוד האב המופלא שלו אין לשער ואין לתאר, וכמה שנדבר לא נספיק מלספר. בליל שבועות האחרון לחיי זקה"ק אשר היה ליל טמיר ונעלם לשכל בשר ודם, ישב במשך כל הלילה עמו בחדרו ולא יצא לאמירת תיקון ליל שבועות מחמת כבודו של אביו. כל הנאמר כאן הם דיבורים שאמורים לעוררנו על פטירת אדם גדול, להתבונן בזה שקשה סילוקן של צדיקים כשריפת בית אלוקינו.

אי' בפסוק בפרשתן תמים תהיה עם ה' אלוקיך, כאשר מתבוננים ברש"י רואים איך שכל מילה ומילה מדבריו אפשר לפרשו על דודי הגדול, "התהלך עמו בתמימות ותצפה ולא תחקור אחר העתידות אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות", ורש"י הק' מסיים שם "ואז תהיה עמו ולחלקו", שאם חיו את החיים בתמימות כזו, עתה כשהצדיק נתעלה לשמי מרום הרי נשמתו צרורה בצרור החיים בצל כנפי השי"ת.

דודי הגדול זי"ע נסתלק ביוםא דהילולא של זקה"ק הרבי ר' ישכר בער מנדבורנא זי"ע אביו של הרבי ר' מרדכי'לי, וידוע הסיפור שהיה בימיו מגיפה נוראה, ונסע להרה"ק ר' מאיר

מפרמישלאן זי"ע ואמר לו שרוצה למסור נפשו כקרבן וכפרה עבור כלל ישראל, והרה"ק מפרמישלאן ניסה למנעו מזה אך מנוי וגמור היה עמו למסור את עצמו למען עם ישראל. ואכן נסתלק בו' אלול ואזי ותיעצר המגיפה מעל בני"י. דודי זי"ע סבל יסורים קשים ומרים עבור כלל"י, ואין איתנו יודעים מה מנע עי"ז מעמנו ואיזה צרות וייסורים נחסכו מאיתנו.

ועתה שאנו עומדים באחרית השנה, מבקשים אנו שיהיה "טוב אחרית דבר מראשיתו", הלא רבות סבלנו בשנה האחרונה, וכאשר נסתלק מאתנו צדיק כזה בעיצומו של חודש אלול אשר בו ישראל קדושים באשר הם עושים חשבון הנפש, הלא בפטירתו השי"ת רוצה בזאת מאיתנו דבר מה, וצדיק זה שסבל כ"כ רבות עבור כלל"י ונסתלק לשמי מרום ביומא דהילולא של הצדיק שמסר נפשו ככפרה עבור כלל"י, בוודאי גם הוא יוכל בעז"ה לעלות להיכלות העליונים אצל אבזה"ק זי"ע להרעיש עולמות שמי שאמר לעולמו די יאמר לצרות עמו ישראל די, כלל"י כבר סבלו מספיק ועתה הם מעוררים את עצמם בתשובה, והוא זכות גדול עבורם לעורר זכות. וכאשר נאמר בסוף הפרשה "ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני ה'", והפ"י נראה שכאשר עושים חשבון הנפש על דרכינו ומעשינו לראות לעשות רק הטוב והישר בעיני ה', בזה מונעים שלא יארעו אסונות ופגעים רעים על עם ישראל.

ובסוף ספר שמואל אי' שכאשר הי' המגיפה על עם ישראל ודוד המלך ע"ה ראה את המלאך עומד וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלים, מסר את נפשו למען עמ"י ואמר (שמואל ב כד, יז) אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ירך בי ובבית אבי, ובזה נעצרה המגיפה מעל עמ"י ובנה שם מזבח, ואז ייסד את מקום בית המקדש, מקום השראת השכינה בתחתונים.

ומתחננים אנו לפני השי"ת, כאשר אנו נמצאים בעת כזאת שנשמה קדושה זו נתעלית לשמי רום, שיחוס וירחם עלינו ויפסקו מעלינו כל צרות וייסורים, למנוע משחית ומגיפה מעלינו, ויקרב אותנו אליו ע"י "קורא לה והיא באה", לדאבונו הדרך של "הכישא במקל" כבר היה לנו די והותר, ונזכה לראות בגלוי רק חסד ורחמים, ונזכה למאה"כ ויבולע המות לנצח ומחה ה"א דמעה מעל כל פנים ונאמר אמן.

(במסע הלוייה בבית מדרשינו, ג' אלול תשפ"א)

הזדו השתא בהאי שעתא דביה מלכא בגילויפיין

לכבוד השמחה הגדולה בבית כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מתעתדים אנו להוציא גליון מיוחד

"אמרות טהורות - ימים הנוראים"

ובו לקט נרחב על חודשים אלול - תשרי מדברי תורתו של רבינו שליט"א

הקונטרס יודפס במהדורה נרחבת ומיוחדת לרגל השמחה,

וניתנת ההזדמנות והזכות לשגר ברכות קמיה רבינו שליט"א,

לכבוד השמחה על דפי הקונטרס

לפרטים אצל המשב"ק הר"ד משה קורץ: 0533117205

או במייל המערכת: biz1441441@gmail.com

בברכת שמחו בה' וגילו צדיקים

מכון בארות יצחק

